

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Plămădeală Ghenadie,

examinând în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia Oficiul Central, Sîrbu Lilia, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 09 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Crețu Artur xxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 29.06.2021 – 09.07.2021.

Instanța de apel: 28.07.2021 – 09.11.2021.

Instanța de recurs: 19.05.2022 – 13.07.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 09 iulie 2021, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Crețu Artur a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și condamnat în baza acestei legi la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Crețu Artur pe o perioadă de probațiune de 5 (cinci) ani.

S-a dispus de a fi încasat de la inculpatul Crețu Artur, în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 13 044 (treisprezece mii patruzeci și patru) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că, *Crețu Artur, la 12 mai 2021, în jurul orei 24:30, aflându-se în domiciliul său amplasat în or. Basarabesca, str. Xxxxxx nr. XX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, în urma unui conflict cu Buzilă Vladimir, i-a aplicat cu un cuțit pe care îl avea asupra sa o lovitură în regiunea vitală a corpului.*

În urma loviturilor aplicate lui Buzilă Vladimir i-a fost cauzat, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202114P0050 din 19.05.2021 leziuni corporale sub formă de plagă a peretelui abdominal pe stânga, penetrată în cavitatea eritoniială cu lezarea diafragmei și a ficatului cu hemoperitoneum circa 500 ml, care sunt periculoase pentru viață. Prezentele leziuni au apărut în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp înțepător-tăietor, posibil și cu un cuțit în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, care sunt periculoase pentru viață în momentul cauzării și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală GRAVĂ.

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Crețu Artur a comis infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, după indicii „vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății care este periculoasă pentru viață”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- procurorul în Procuratura raionului Basarabeasca, Garaba Igor, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în partea pedepsei aplicate din motivul blândeții ei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și de a-i fi aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani privațiune de libertate într-un penitenciar de tip semiînchis;

- avocatul Cușnir Iurie în numele inculpatului Crețu Artur, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Crețu Artur să-i fie stabilită în baza prevederilor art. 151 alin. (1) Cod penal o pedeapsă cu închisoare mai blândă, fiind aplicate prevederile art. 90 Cod penal cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă mai mic, să fie respinse cerințele acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul Crețu Artur, în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 13 044 lei, cheltuielile să fie trecute în contul statului.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, procurorul a invocat că:

- pedeapsa aplicată lui Crețu Artur este nemotivată, deoarece instanța i nu a luat în considerare faptul că Crețu Artur, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, unde a ispășit pedeapsa sub formă de închisoare, a săvârșit intenționat o infracțiune gravă cu scop de cupiditate;

- instanța la aplicarea pedepsei nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, care este social periculos și corijarea lui nu este posibilă fără a fi izolat de societate, de asemenea instanța nu a ținut cont de circumstanța agravantă că atragerea anterior la răspundere penală pentru infracțiuni similare;

- în conformitate cu prevederile art. art. 62, 75 și 90 alin. (1) Cod penal, inculpatului Crețu Artur urma a-i fi aplicată pedeapsă sub formă de închisoare, întrucât o pedeapsă mai blândă nu va asigura atingerea scopului pedepsei, cu restabilirea echității sociale, corijarea inculpatului și de asemenea prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de inculpat, cât și de către alte persoane.

3.2 În conținutul cererii de apel depuse, apărătorul inculpatului a invocat că:

- instanța incorect a reținut că în acțiunile inculpatului sunt prevăzute circumstanțe atenuante doar căința sinceră, deoarece partea apărării consideră că în acțiunile lui Crețu Artur sunt prezente astfel de circumstanțe, și anume: recunoașterea vinovăției, căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii;

- instanța de fond nu a luat în considerație faptul că antecedentele penale pe numele lui Crețu Artur la momentul examinării speței și pronunțării sentinței, erau stinse și nu a ținut cont de prevederile art. 110 Cod penal;

- prima instanță a stabilit lui Crețu Artur o pedeapsă prea aspră, deoarece noile limite aplicabile speței constituie închisoare de la 3 ani și 4 luni până la 6 ani și 8 luni, constatarea în acțiunile inculpatului a unei singure circumstanțe agravante și anume săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică, instanța eronat a considerat că efectul circumstanțelor atenuante au fost diminuate;

- instanța de fond corect s-a expus asupra demersului Agenției Naționale de Asigurări Medicale, Agenția Teritorială Est cu privire la suportarea cheltuielilor pentru acordarea ajutorului medical lui Buzilă Vladimir în urma acțiunilor ilegale săvârșite în adresa ultimului, însă ele urmau a fi trecute în contul satului. Cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul de stat.

- starea materială a inculpatului nu-i permite suportarea cheltuielilor judiciare, deoarece nu dispune de careva surse de venit, doar pensia urmată din gradul de dizabilitate, careva bunuri imobile nu are și locuiește în casa concubinei, are la întreținere 4 copii de vârstă fragedă.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 09 noiembrie 2021 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către procuror și de către avocatul Cușnir Iurie în numele inculpatului și menținută sentința fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că urmărirea penală și judecata în primă instanță s-au desfășurat în strictă

conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv, nu s-au constatat încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate.

Instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului Crețu Artur de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova, s-a stabilit atât în cadrul urmăririi penale, examinării dosarului de prima instanță, cât și în cadrul examinării apelului, fiind dovedită prin probele anexate la materialele cauzei, fapta lui conținând în întregime semnele calificative ale infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și de drept, circumstanțele cauzei cu referire la latura penală, just a încadrat acțiunile inculpatului Crețu, Artur ca constituind fapta penală prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal– vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, argumente pe care instanța de apel le-a acceptă și pentru a evita repetări inutile, le-a însușit.

Instanța de apel a reținut că, cauza penală a fost examinată în procedură simplificată în baza probelor acumulate la urmărirea penală conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, iar prin apelurile depuse de către acuzatorul de stat și de partea apărării, vinovăția lui Crețu Artur nu se contestă.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului Crețu Artur, instanța de apel, menționând în decizie prevederile articolelor 61, 75, 151 alin. (1) Cod penal, a reținut că instanța, la emiterea sentinței de condamnare, nu dispunea de alternative ale pedepselor penale, unica categorie admisibilă de norma incriminată inculpatului fiind închisoarea.

Instanța de apel a statuat că prima instanță corect a stabilit mărimea pedepsei aplicate inculpatului Crețu Artur și corect a aplicat în privința acestuia prevederile art. 90 Cod penal.

Argumentele invocate de procurorul apelant, instanța de apel le-a considerat netemeinice.

Instanța de apel a constatat ca fiind nefondate alegațiile procurorului, prin care se invocă că instanța la aplicarea pedepsei nu a luat în considerație faptul că Crețu Artur, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare unde a ispășit pedeapsa sub formă de închisoare, or, potrivit sentinței emise de instanța de fond, instanța de apel a atest că s-a indicat *„La stabilirea pedepsei, instanța în conformitate cu prevederile art. art. 61, 75 Cod penal al RM, ține cont de caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite și anume de faptul că prin acțiunile sale inculpatul Crețu Artur a comis o infracțiune gravă, de persoana inculpatului care anterior a fost judecat (f.d.177-178); la evidența medicului*

psihiatru nu se află (f.d.142); se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza „consumator de droguri” (f.d.144) potrivit caracteristicii este caracterizat negativ (f.d.198)”.

Astfel, contrar celor invocate de acuzatorul de stat, instanța de apel a constatat în speță că instanța de fond a ținut cont de toate particularitățile de individualizare a pedepsei inculpatului. Suplimentar, instanța de apel a menționat că apelul înaintat de acuzatorul de stat se axează în principiu pe aspectul probator din materialele speței care însă a fost minuțios examinat în instanța de fond și cărora li s-a dat o apreciere corectă.

Cât privește alegațiile părții apărării din apel, cu privire la faptul că ținând cont de particularitățile individualizării pedepsei penale, inculpatului urmează a-i fi aplicată o pedeapsă mai blândă, instanța de apel a menționat că contrariul celor invocate, instanța de fond s-a expus cu lux de amănunte asupra pedepsei aplicate lui Crețu Artur sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și întemeiat a aplicat la caz prevederile art. 90 Cod penal cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoarea stabilită lui Crețu Artur pe o perioadă de probă de 5 ani.

Circumstanțele expuse mai sus, instanța de apel a considerat că indică asupra temeiniciei învinuirii aduse inculpatului și instanța de fond a pronunțat o sentință de condamnare stabilind o pedeapsă echitabilă.

Solicitarea părții apărării referitor la aplicarea inculpatului unei pedepse mai blânde, instanța de apel a considerat-o nefondată, deoarece se bazează doar pe declarațiile inculpatului care a invocat că recunoaște vina pe deplin și se căiește de cele comise, faptul dat ne fiind susținut de careva probe pertinente și concludente, iar la caz, scopul legii penal de restabilire a echității sociale nu poate fi atins prin aplicarea lui Crețu Artur a unei pedepse mai blânde.

Instanța de apel a reiterat că la stabilirea și individualizarea pedepsei aplicate lui Crețu Artur, instanța de fond a ținut cont de faptul că infracțiunea comisă de acesta face parte din categoria celor grave (art. 16 alin. (4) Cod penal), de personalitatea vinovatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, condițiile de viață ale acestui, etc, iar alegațiile părții apărării precum că partea apărării consideră că pedeapsa de 5 ani închisoare și termenul de probă de 5 ani este o pedeapsă prea gravă coroborată cu acțiunile inculpatului după comiterea infracțiunii, instanța de apel le-a respins ca fiind neîntemeiate.

Instanța de apel a reținut că prima instanța a luat în considerație că inculpatul: la locul de trai se caracterizează negativ; are 4 copii minori la întreținere; nu se află la evidența medicului psihiatru, dar se află la evidența

medicului narcolog; anterior a fost tras la răspundere penală; nu este angajat în câmpul muncii, după comiterea infracțiunii a acordat primul ajutor părții vătămate și a apelat la salvare.

În decizie s-a menționat că prima instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de metoda săvârșirii, de circumstanțele atenuante – căința sinceră, de circumstanțele agravante – comiterea infracțiunii de către o persoană care se află în stare de ebrietate, și prin urmare corect a aplicat pedeapsa cu reducerea acesteia conform art. 364¹ Cod de procedură penală, fiind stabilite limitele de la 3 ani și 4 luni la 6 ani și 8 luni ani închisoare.

Instanța de apel a atestat că corectarea inculpatului Crețu Artur, ca scop al legii penale, presupune conștientizarea de către acesta a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății, urmând a fi convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii, el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a conchis că aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani în penitenciar de tip semiînchis cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este echitabilă, asigurându-se restabilirea echității sociale și prevenirea comiterii de noi infracțiuni și va duce la conștientizarea de către inculpat a necesității respectării legii, ceea ce asigură îndeplinirea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

La caz, instanța de apel a atestat lipsa temeiurilor legale privind casarea sentinței și pronunțarea unei noi sentințe cu aplicarea unei pedepse mai blânde inculpatului Crețu Artur.

Cu referire la cheltuielile judiciare asupra cărora partea apărării a solicitat de a fi încasate din contul statului, instanța de apel a specificat faptul că legiuitorul la art. art. 227-229 Cod de procedură penală, a stabilit clar semnificația cheltuielilor judiciare, care sunt acestea și din contul cui sunt suportate, iar aceste chestiuni la judecarea cauzei în instanța de judecată sunt soluționate în corespundere cu art. 385 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reținut că toate cheltuielile judiciare sunt suportate la momentul derulării efective a acțiunilor procesuale de către stat, or, la etapa respectivă procesul penal este guvernat de principiul prezumției nevinovăției.

Drept urmare, instanța de apel a menționat că, soluționarea chestiunii privind suportarea cheltuielilor judiciare la etapa judecării cauzei în instanța de judecată, nu este axată pe prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care au fost în vigoare până la data de 09 februarie 2018.

Având în vedere că pentru stabilirea adevărului în cauză, organul de urmărire penală era obligat să dispună efectuarea expertizelor judiciare menționate, care în ansamblul probatoriu au dus la pronunțarea unei sentințe de condamnare, instanța de apel a menționat că este evident faptul că acestea urmează a fi suportate din contul inculpatului, deoarece a fost pronunțată sentința de condamnare.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia Oficiul Central, Sîrbu Lilia, prin care invocând incidența *pct. 6) și 8)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului, casarea decizie cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

5.1 În susținerea recursului, procurorul invocă că:

- decizia, în partea stabilirii pedepsei penale este ilegală, neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- la stabilirea pedepsei, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără ca acesta să fie izolat de societate și a menținut pedeapsa stabilită cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal;

- instanța de apel nu a respectat prevederile articolelor 7, 61, 75 Cod penal;

- instanțele de fond la analizarea condițiilor privind aplicarea art. 90 Cod penal, insuficient au abordat personalitatea inculpatului Crețu Artur, ce reprezintă condiția esențială care urma a sta la originea concluziilor privind iraționalitatea executării reale a pedepsei cu închisoare, or, deși anterior a încălcat legislația penală, Crețu A. nu a stat pe calea corijării și a comis o nouă infracțiune cu aplicarea violenței;

- în procesul urmăririi penale cât și în procesul examinării cauzei a fost stabilită lipsa circumstanțelor excepționale, cât și celor atenuate, prezența circumstanțelor agravante, și anume comiterea infracțiunii în stare de ebrietate, iar datele privind personalitatea inculpatului confirmă predispunerea acestuia la comiterea infracțiunilor, ținând cont de caracteristica negativă la locul de trai, prezența condamnărilor anterioare;

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Potrivit recursului declarat de către procuror, autorul își întemeiază criticile, prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume, referindu-se la situațiile în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Sub aspectul temeiurilor de casare invocate, Colegiul penal atestă că partea acuzării consideră că inculpatului Crețu Artur i-a fost stabilită o pedeapsă prea blândă, întrucât acesta anterior a fost condamnat, iar corectarea și reeducarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea ultimului de societate, însă analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i

se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei.

Din actele cauzei rezultă că, prin sentința primei instanțe, Crețu Artur a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de *art. 151 alin. (1) Cod penal*, fiindu-i aplicată pedeapsa **închisorii pe un termen de 5 ani**, pedeapsă suspendată condiționat, în temeiul **art. 90 Cod penal pe un termen de probațiune de 5 ani**, soluție ce a fost menținută și de instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis că, la stabilirea pedepsei inculpatului Crețu Artur, prima instanță a ținut cont de prevederile articolelor 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, pedeapsa fiind aplicată în limitele sancțiunii prevăzute de infracțiunea incriminată, în coroborare cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, la adoptarea soluției de menținere a sentinței, instanța de apel a

stabilit că prima instanță a reținut că infracțiunea comisă de Crețu Artur face parte din categoria celor grave, a luat în considerare personalitatea inculpatului: că la locul de trai se caracterizează negativ; are 4 copii minori la întreținere; nu se află la evidența medicului psihiatru, dar se află la evidența medicului narcolog; anterior a fost tras la răspundere penală; nu este angajat în câmpul muncii, după comiterea infracțiunii a acordat primul ajutor părții vătămate și a apelat la salvare, a constatat circumstanța atenuantă - căința sinceră și circumstanța agravantă – comiterea infracțiunii de către o persoană care se află în stare de ebrietate.

Sanțiunea de la art. 151 alin. (1) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de la 5 la 10 ani.

Ținând cont de faptul că examinarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Crețu Artur a beneficiat de reducerea pedepsei cu 1/3 a limitelor de pedeapsă (limitele noi fiind de la 3 ani și 4 luni la 6 ani și 8 luni).

Așadar, Colegiul penal reține, că instanțele de fond, individualizând pedeapsa inculpatului, au ținut cont de prevederile legale expuse supra și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii, cu suspendarea condiționată a executării ei, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, și prin urmare, Colegiul consideră că instanțele corect au concluzionat că o pedeapsă nonprivativă de libertate, va asigura scopul pedepsei, din care motiv nu pot fi reținute argumentele recurentului privind aplicarea unei pedepse mai aspre în privința inculpatului Crețu Artur.

Colegiul penal statuează că instanța de apel corect a menținut sentința primei instanțe, prin care i-a aplicat inculpatului o pedeapsă neprivativă de libertate, conducându-se în prim plan de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră, din considerentul că instanțele de fond, individualizând pedeapsa inculpatului, au ținut cont de prevederile legale expuse supra și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii, termenul acesteia și modul de executare a ei, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, și prin urmare, Colegiul consideră, că instanțele corect au concluzionat că o pedeapsă nonprivativă de libertate și durata executării acesteia, va asigura scopul pedepsei, din care motiv nu pot fi reținute și celelalte argumente ale recurentului.

Colegiul penal consideră nefondate afirmațiile recurentului, precum că *instanțele de fond insuficient au abordat personalitatea inculpatului Crețu Artur, ce reprezintă condiția esențială care urma a sta la originea concluziilor privind iraționalitatea executării reale a pedepsei cu închisoare*, odată ce, în decizia pronunțată, instanța de apel și-a motivat soluția, ținând cont de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

De asemenea, instanța de recurs consideră întemeiate și argumentate concluziile instanței de apel, conform cărora *aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani în penitenciar de tip semiînchis cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este echitabilă, asigurându-se restabilirea echității sociale și prevenirea comiterii de noi infracțiuni și va duce la conștientizarea de către inculpat a necesității respectării legii, ceea ce asigură îndeplinirea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.*

Astfel, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile legii penale, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestora și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Totodată, Colegiul penal reține faptul că, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în prima instanță și în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*Bujnița vs Moldova, 16 ianuarie 2007, § 20*).

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, statuează că, temeiurile invocate de către procuror, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia Oficiul Central, Sîrbu Lilia, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 09 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Crețu Artur XXXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **11 august 2022**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Plămădeală Ghenadie